B208

דרוש ג' בבית האל – ויתי תשנ"ג

(מה שבעת ימי אבל לתנ"ך כבעמדו)

מומו של הנפטר הל בשרוש בן קונאים ויתי, סיפור קל מולדות ארוות
המומה בהנעמים, ובתולת פרשה תנשלה בדברי ימי העם. המלים האחרונות
של התומש הן: ויישם אותו במצרים. ובהר שלאחר, בדברי הימים (בויישם)
ומאי, ~~אחר~~ בלומר למה כפל הייב (ובפרט כאשר שניהם יחד בלו סימן לשם ה')
ומדרש, שיוסף הצדיק נטר ברית לעולם ונטר ברית לאחים ולדברי שני יוחנן.
בלומר, כל אדם חייב ב ברית אחים לעולם, כפי שאמר, שלמות שבין אדם לחבר
ולאחים – ברית ולהיות ונאמנות למשפחה ובעם, ובין אדם לחבר. ויוסף בה
שמרו ה ברית – נשות יהודה נומן, ויוסף הכנה יבוכות לה בלוים
לאחיו. בזמן יוסף אשר בתולת תמר בבר הברוכ ונומר "אות אתה אנכי מיהש
ואחי, הנני מיהש ואת ה"אנכי", כלומר אנכי ה אלקיך. ובכן: ב הברות,
חבי יוחנן. ולדברי שמואל, מסיים הנה"ך, בשני אחרונות, אז לבדו, אז
אחרון ברית ב, שמתרון של הסיפור והלוחות בכ כסוי ומכבשה לנשמתו שנשרה
ברית בלעולם. ומה נעמו שלה בדברי הנשיב בשל המשוח בסמרו אחר אורה
לויתי (עמ מה ע"ב של לבן שינים מחלב) שתב, בעמון אחר, פותחות
יציב נה בהיינו יוחנן, שני היוחנן שהם סימנים בדמלים, שלו-ניה
ובכן בם לאמון הנפטר הה בשל שני בנים אחרות, בדיוחנן, "כי שאל
אמון בדליוס", ובהוה המוכשה הכיוקבה שהו יכול להנמל לבנו: פותח
ולה יוחנן ועיב מאשיר לבל חו בבון, תשבו ובמנים כל ימי חייכם –
מיד ולחדי קריאת אלה ה בדרים, ויישם אותו בארון, הם הקמו
בולן בל בשלו בקבו) בתלן תנן ינמתנן". תנ"ך הלש לו לעולמו,
ויישם בארון במצרים, עולם הנמול עבון עדיעד: מסורת ב היוחנן
ובהתקבות. ובה לכם למקום של נמה ועיבוד המוכן